

No.

973/1955

dd. 27-9-1956.

DE RAAD VAN BEROEP VOOR DE DIRECTE BELASTINGEN TE ARNHEM;

Gezien het door X Accountantskantoor te Z, als gemachtigde van W, wonende te Z, tijdig ingediend beroepschrift tegen zijn aanslag tot navordering van Inkomstenbelasting 1951;

Gehoord appellant bij monde van A en de Inspecteur der Belastingen te Y;

Gelezen de stukken;

Overwegende, dat appellant, die primitief was aangeslagen in de Inkomstenbelasting 1951 naar een zuiver inkomen van f. 42.590,--, is aangeslagen tot navordering dier belasting naar een zuiver inkomen van f. 56.890,--, met 50% verhoging;

Overwegende, dat uit de stukken blijkt, dat de navordering betreft de navolgende niet in de primitieve aanslag begrepen inkomensbestanddelen:

- a. f. 12.000,-- zijnde aandeel voor het belastingjaar naar tijdsgelang van tussen 1 januari 1951 en 12 april 1952 verworven onbekende inkomsten ad totaal f. 15.000,--, aan het licht gekomen door de storting van f. 15.000,-- op 12 april 1952 bij de B-bank te Z;
- b. f. 800,-- wegens ten onrechte als beroepskosten opgevoerde accountantskosten voor verzorging van appellants belastingaangifte;
- c. f. 1.500,-- correctie wegens te laag privé;

Overwegende, dat appellant ten aanzien van de sub a en b vermelde inkomstenbestanddelen primair heeft gesteld, dat alle feiten betreffende deze beide posten ten tijde van de vaststelling van de primitieve aanslag aan de Inspecteur bekend waren, en geen enkel nieuw feit bestaat, op grond waarvan kan worden nagevorderd;

Overwegende, dat de Inspecteur dit ten aanzien van de post sub b heeft toegegeven, maar ten aanzien van de post sub a appellantes grief heeft bestreden;

Overwegende, dat partijen te dezer zake hebben aangevoerd:

appellant: dat de aangiften voor de Inkomstenbelasting 1951 en inkomstenbelasting 1952 tegelijk zijn ingediend;

dat in het bij de aangifte 1951 overgelegde accountantsrapport vermeld stond: “De vermogensopstelling dd. 1 januari 1951 dient echter aangevuld te worden met f. 15.000,-- kasgeld, dat u in de kas had laten liggen van 24000 CC, welke stukken in 1950 aflosbaar zijn gesteld. De opbrengst was wel geboekt, doch het bedrag was op uw privé-rekening overgeboekt, omdat ons niet bekend was, dat het geld nog aanwezig was. Dit bleek ons eerst bij het opstellen der stukken over 1952, toen het geld op de B-bank is gestort”;

dat de B-bank te V op 6 december 1950 als aangetekende zending aan appellant verzond f. 15.000,--, nadat op 25 november 1950 door middel van deze bank effecten waren verkocht, welke netto f. 14.985,-- opbrachten;

dat appellant op 12 april 1952 f. 15.000,-- stortte bij de B-bank te Z;

de Inspecteur: dat in het door de Rijksaccountantsdienst op 5 november 1951 uitgebrachte rapport over de jaren 1946 tot en met 1950, de aandelen CC niet zijn vermeld in de vermogensopstelling per ultimo 1950;

dat bij gelegenheid van het door de Rijksaccountantsdienst in 1951 gehouden onderzoek appellant heeft verklaard, geen vermogensbestanddeel te hebbend verzwegen;

dat hij (Inspecteur) heeft vertrouwd en mocht vertrouwen op de juistheid van de bij de aangifte 1951 overgelegde accountantsverklaring, doch uit een later door de Rijksaccountantsdienst ingesteld onderzoek is gebleken, dat de accountant – appellants gemachtigde in deze procedure – is afgegaan enkel op de verklaringen van appellant, zonder eigen onderzoek;

Overwegende omtrent dit geschilpunt;

dat appellants verklaring bij het onderzoek van de Rijksaccountantsdienst 1951, dat hij geen vermogensbestanddeel had verzwegen, dermate in tegenspraak was met de inhoud der accountsverklaring van 29 juli 1953, dat appellant van 6 december 1950 tot 12 april 1952 een van de verkoop van effecten afkomstig bedrag van f. 15.000,-- in contanten onder zich zou hebben gehad, dat de Inspecteur door bij de aanslagregeling dit laatste als juist aan te nemen, een ambtelijk verzuim heeft begaan, hetwelk niet door middel van navordering kon worden hersteld;

dat de navorderingsaanslag, voorzover de inkomensbestanddelen sub a en b betreffend, mitsdien niet in stand kan blijven;

Overwegende, dat appellant ten aanzien van het sub c, vermelde inkomensbestanddeel heeft volstaan met te stellen, dat het voor privé opgenomen bedrag niet onredelijk genoemd kan worden, en zeker niet in vergelijking met de hiervoor in 1954 en 1955 bestede en behoorlijk gecontroleerde bedragen van respectievelijk f. 6.250,-- en f. 6.900,--;

dat het in 1952 voor privé geboekte door schatting is verhoogd met f. 3.400,--;

Overwegende, dat de Inspecteur hiertegenover heeft gesteld, dat blijkens het onderzoek van de Rijksaccountantsdienst over de jaren 1951 tot en met 1953, na eliminering van alle bijzondere privé-uitgaven, voor dagelijks levensonderhoud van appellant en zijn gezin is uitgeboekt in 1951 f. 8.300,--, in 1952 f. 11.000,-- en in 1953 f. 6.700,--;

dat dergelijke schommelingen onaannemelijk zijn, en, gezien de stijgende kosten van levensonderhoud, het opgroeien der kinderen en nog gezinsuitbreiding in 1952, een verloop van f. 10.000,--, f. 11.000,--, f. 12.000,-- in deze jaren redelijk moet worden geoordeeld;

dat hij de door appellant voor 1954 en 1955 genoemde bedragen niet als juist kan erkennen;

Overwegende, dat als onbetwist vaststaat, dat volgens appellants boekhouding, welke de Inspecteur als onbetrouwbaar verwerpt, in 1951 voor f. 8.300,--, in 1952 voor f. 11.000,-- en in 1953 voor f. 6.700,-- is uitgegeven voor dagelijks levensonderhoud;

Overwegende, dat eveneens vaststaat, dat het bedrag van f. 11.000,-- in 1952 door schatting door appellant zelf is verkregen, terwijl het uitgeboekte bedrag bij die schatting met f. 3.400,-- werd verhoogd;

Overwegende, dat dit laatste feit voldoende moet worden geoordeeld voor verwerping van de boekhouding, waar deze kennelijk door appellant zelf onbetrouwbaar is geoordeeld, en appellant ten onrechte bezwaar maakt tegen schatting van de privé-uitgaven door de Inspecteur in 1951 op f. 10.000,--, welk bedrag immers, in vergelijking met appellants eigen schatting in 1952 op f. 11.000,-- alleszins aannemelijk voorkomt;

Overwegende, dat mitsdien terecht over f. 1.500,-- is nagevorderd;

Vermindert de navorderingsaanslag waarvan beroep, tot een naar een zuiver inkomen van f. 47.590,--, met 50% verhoging.

Aldus vastgesteld op 12 oktober 1956 door de Heren Mr. Crèvecoeur, voorzitter, Methorst en Mr. Van Andel, plaatsvervangende leden, in tegenwoordigheid van Mr. Jansma, secretaris.

De Voorzitter:

get. Crèvecoeur.

De Secretaris:

get. J. André Jansma.

Afschriften aangetekend per post verzonden op: 17 Oct. 1956

Voor eensluidend afschrift:

De secretaris van den Raad van Beroep
voor de directe belastingen te Arnhem.

Coll: